

VÄHÄN MATKUSTAMISESTA.

Rauhani ei tullut pitkäaikaiseksi, sillä jo seuraavana päivänä tuli määräys, joka uudestaan lähetti minut matkalle.

Tämä johtui lähettämästäni lennätinsanomasta, jossa pyysin lähettämään asiantuntijan avaamaan Sortavalan holveja.

Pääkonttorissa oli toimittu ripeästi ja sanomassa, jonka sain vastaukseksi, sain määräyksen mennä uudestaan Joensuuun, jossa lukkoseppä Juho Hammarin tuli ilmoittautua pankin konttorissa minkä jälkeen meidän tuli yhdessä matkustaa Sortavalaan panssariovia avaamaan.

Ei siis auttanut muu, kuin kääntyä taas sotilasviranomaisten puoleen pyynnöllä saada uusi komennustodistus matkaa varten sekä kyytiosoitus. On nimittäin muistettava, että meille ei annettu yleistä liikkumislupaa, vaan oli joka matkaa varten pyydettävä sotilasviranomaisilta komennustodistus, joka sekkin annettiin toisin paikoin hyvin vastahakoisesti.

Myös kulkuneuvojen saanti tuotti aina suuria vaikeuksia, kun omia ei ollut eikä sotaväeltä tahtonut millään saada autoa käytettäväksi. Aina sai olla riippuvainen siitä, sattuike olemaan joku vaunu, joka oli menossa suunnitellun matkan suuntaan ja jossa sattui olemaan paikka vapaa. Usein ei päässyt samalla vaunulla kuin osan matkasta ja kun auto

poikkesi väärään suuntaan oli jäätävä maantielle odottamaan, kunnes jollain toisella vaunulla pääsi taas jonkun verran eteenpäin.

Joskus omisti hyvin, eikä tarvinnut odottaa juuri ollenkaan, mutta toisinaan sai seistä useita tunteja maantiellä keskellä erämaata. Kuinka oikullinen onni saattoi olla, sain selvästi nähdä moottoripyörämatkallani Sortavalaa. Silloin seisoi Koirinojan maantieristeyksessä kahdeksanmiehinen ryhmä kyytiä odottamassa ja vahdissa oleva sotapoliisi kertoi sen jo odottaneen yli kahdeksantoista tuntia eikä eteenpäinpääsystä vielä ollut mitään tietoa. Meidän seistessämme siellä saapui Sortavalasta päin eräs sotilas, joka ilmoitti olevansa matkalla Säämäjärvelle. Sotapoliisi naurahti ja sanoi, ettei siihen suuntaan ole ollut mitään menijöitä viime vuorokauden aikana, joten taitaa olla parasta leiriytyä metsään pitemmäksi ajaksi. Tuskin oli tämä sanottu, kun taas tuli auto, jossa istui yksinäinen majuri ja kun häneltä tiedusteltiin, minne hän oli menossa, kuului vastaus: "Säämäjärvelle". Äsken saapunut sotilas pääsi heti jatkamaan ja suoraan perille saakka.

Rautatiematkat olivat, jos mahdollista, vielä hankalammat, sillä ylikuormitus, pitkät odottamiset ulkosalla ja epäsäännölliset kulkuvuorot tekivät sen, että rasitus oli vielä suurempi kuin autokyytiin luottaessa.

Useimmiten sai seistä vaunun sillalla ainakin osan matkasta ja jos sisälle pääsi, oli sielläkin seistävä tai onnellisimmassa tapauksessa istuttava oman kappsäkkinsä päällä käytävässä.

Ilma oli aina "paksu" tupakansavusta ja hiestä ja jos sattui olemaan sateinen sää, tuli vaatteista kosteus, joka ei suinkaan tehnyt ilmaa helpommaksi hengittää.

Mitä silloisiin matkanopeuksiin tulee, voi mainita, että esimerkiksi väli Pitkäranta - Matkaselkä, joka tavallisissa oloissa kestää alle 4 tuntia, nyt vei aikaa vähintään 16, mutta usein yli 20 tuntia. Matkaselkä - Joensuu oli parhaimmassa tapauksessa kuljettavissa 8 tunnissa rauhanajan 4 vastaan, mutta pyöreä vuorokausikaan ei aina ollut riittävä tähän matkaan.

Mitään mahdollisuuksia ruoan saantiin ei matkoilla

yleensä ollut ja kun meille ei annettu semmoista muonaa, että se olisi soveltuvut matkaevääksi, tuli tämä pakollinen paastoaminen ylen rasittavaksi.

Matkustaminen tuli näin ollen hyvin hankalaksi ja muodostui usein enemmän tai vähemmän uhkapelin luontoiseksi, eikä semmoiseen tosiaan huvikseen ryhtynyt.

Kuitenkin täytyy myöntää, että minä enimmäkseen onnistuin odotettua paremmin saamaan kyytini järjestymään ja usein sain kuulla muitten ihmettelevän nopeata matkustamistani. Näin siitä huolimatta, että minulle kerta toisensa jälkeen huomautettiin ettei sotilasviranomaisilla ollut minkäänlaisia velvollisuuksia järjestää pankkilaisille kyytiä. Suomen Pankki näet ei kuulunut niihin viranomaisiin, joille oli määrä antaa kyytiapua, vaan se mikä saatiin tuli aina "armosta mutta ei ansiosta", mitä seikkaa ei laiminlyöty painostaa.

Sattui niinkin, että kyytitiedusteluun vastattiin, että Suomen Pankki lähettäköön jonkun omista autoistaan, jos sillä kerran on niin tärkeitä kuljetuksia.

Tämmöiset huomautukset olivat alinomaan muistuttamassa, kuinka tässäkin suhteessa koko toimintamme oli valmistamaton improvisatiota.

Nähtävästi olisi kaikista yksityiskohdista täytynyt etukäteen sopia viranomaisten kanssa ja sitten vasta lähteä heitä auttamaan.

Että tämmöisissä olosuhteissa ylipäänsä saimme matkamme ja kuljetuksemme järjestymään niinkin hyvin kuin saimme, oli kyllä enemmän onnen kuin taidon ansiota. Ettei tässä ollut kysymys aivan mitättömästä seikasta, ilmenee jo siitä, että yksistään minun virkamatkojeni yhteismäärä peninkulmissa laskettuna lähenteli 700.

Kuljetuskysymys jäikin koko ajaksi harmin tuottajaksi ja kun se loppujen lopuksi otti järjestyäkseen, tapahtui se tavalla, joka ei ainakaan ollut vastuussa oleville viranomaisille kunniaksi. Siitä kuitenkin myöhemmin toisessa yhteydessä.

Palatakseni taas asiaan ja edessä olevaan Joensuun-
matkaan, oli se juuri esimerkki maantiellä seisomisesta, sil-
lä mitään muuta keinoa ei ollut tarjolla. Onneksi en tarvin-
nut seistä kovin kauan, ennenkuin eräs auto otti minut mukaan-
sa ja aina päämäärääni, Joensuuhun saakka.

o o
o

VIIDENNÄ KOKOUKSENA.

Maanantai-iltana pidettiin kokous, johon osallistui
koko joensuun seurue ja useat muutkin kirkon jäsenet.
Kokouksen puolesta puolesta pidettiin lauluja ja
laulettiin kirkon lauluja. Kokouksen puolesta
puolesta pidettiin lauluja ja laulettiin kirkon
lauluja. Kokouksen puolesta puolesta pidettiin
lauluja ja laulettiin kirkon lauluja.

Kokouksen puolesta puolesta pidettiin lauluja ja
laulettiin kirkon lauluja. Kokouksen puolesta
puolesta pidettiin lauluja ja laulettiin kirkon
lauluja. Kokouksen puolesta puolesta pidettiin
lauluja ja laulettiin kirkon lauluja.

Kokouksen puolesta puolesta pidettiin lauluja ja
laulettiin kirkon lauluja. Kokouksen puolesta
puolesta pidettiin lauluja ja laulettiin kirkon
lauluja. Kokouksen puolesta puolesta pidettiin
lauluja ja laulettiin kirkon lauluja.

Kokouksen puolesta puolesta pidettiin lauluja ja
laulettiin kirkon lauluja. Kokouksen puolesta
puolesta pidettiin lauluja ja laulettiin kirkon
lauluja. Kokouksen puolesta puolesta pidettiin
lauluja ja laulettiin kirkon lauluja.

Kokouksen puolesta puolesta pidettiin lauluja ja
laulettiin kirkon lauluja. Kokouksen puolesta
puolesta pidettiin lauluja ja laulettiin kirkon
lauluja. Kokouksen puolesta puolesta pidettiin
lauluja ja laulettiin kirkon lauluja.